

מסורת הש"ס

(א) ונע' בעצור ערך צור פירוש נכון ומרווח על גביהם וכו' (ב) לקמן (פס' קמח, ג) נפיל' וגם רבני. רש"י, (ד) נפיל' ורבעה. רש"י, (ה) נשם איתא ר' יוסף, (ו) בדפוס' איתא: כל דבר. ור"י חזר גורס: דביל' דבר. והמחשה' לובס: דלדבר שאט,

גליון הש"ס

רשב"ם ר"ה חנו חלק ב' וק"ל בסופסוף דהתם ל' תנא. משמע דהתוספתא כרנן דסומכוס ומהו ל' ה' אדרה לרנן דסומכוס ה' וכן ל' רק המועט דהמ"ה ואפילו דהתוספתא ס"ל דמק' הוא שיעור כח' מהנניס וסומכוס פליג בזה א"כ מהו ר'הו מההיא דב"ק דק"ל כסומכוס בזה הא' פלוגמיהו והכא נענין אחר ונ"ע:

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה א' אמר וכו' חומין אמרי' תפשה קנין: (ב) ד"ה תפשה וכו' תפשה מרביע וסומכוס וית' תפשה דלוי' הו' וכו': (ג) בא"ד ה' ה' ל' טיול' חזיה על פלגא וכו' משום דממון: (ד) ד"ה תפשה וכו' א"ן דה"ל: (ה) תפשה וכו' א"ן וכו' רבנן שמואל דלמס' כסומכוס וכו' תפשה דהתם בשמעתין דב"ל דאליס גבר הס"ד:

מוסף רש"י

דיוטא. ה' העלוי העלונה של ע"ג הבית (לקמן קמח).

מוסף תוספות

א. ע"י מהש"ס. ב. ד"ה ונע' לדרות דטעמא (דהכא) לאו משום פשטא כדפי' הקונטרס אלא משום דחלק הוי רביע. מוס' לעיל לה. ג. [ד' חנו] בבכורות (כו): הכהנים המטייעים בבית הגורנות אין נותנים להם תרומות ומעשרות בשכרן. ואם עשו כן, חללו. רש"י קדושין [ו' חנו] בן לוי זה נוטל המעשר זה בשכר מה שחתה ללוקח ממנו זה השרה. רש"י וכו'. ד. השרה אדם יכול להשאל פירות לחבירו כדי שיעשר עליהן פירותיו ומחזור את הפירות למשאל. שם. ו. ואם במשמכרה לו בפירוש היה לו לפרש המוכר בית וחצר לחבירו. רש"י. ו. [ד' חנו] ליה תנאה שיכול להבכיר על הבית וא"צ לבנות דיוטא ע"צ עמודים. רש"י.

ולא את השדה עד שיהא צו ט' קצין לזה וט' קצין לזה. פסיקא משמע מחוץ ממנה המועט מן המרובה: אי אמר ליה ואלו מצרנה. מצר מורה ארעא דמינה פלגא מצר מערב פלוגי וכן הולך וחושב כל המצרים והלכך האי ואלו מצרנה יתור לשון הוא לייפות כחו ולקמן בשמעתין נמי חזינא יתור לשון טובא לייפות כח ור"ק אצ"ל לעיל [פס' קמח] מאי שנא הכי ומאי שנא הכי הלא אין חילוק בין פלגא לפסיקא אלא זימנין אמרינן בתרומהו פלגא בין פלגא בין פסיקא היכא דאמר ואלו מצרנה וזימנין (א) תשעה קצין היכא דלא אמר ואלו מצרנה: פשיטא. שריב מרע או כל הממלך נכסיו על פיו שאמר פלוגי יחלוק בנכסי פלגא שקיל: טנו חלק לפלוגי בנכסי מהו. מי אמרינן האי חלק לשון חלוקה הוא ופלגא קשקיל או חלק הראוי לימן קאמר וצדעת צ"ד תלוי הדבר לשער בצמה הוי חלק ראו לימן. ואע"כ דמניא בתוספתא דהך צדא (פס' ו' ה"ה) האומר תנו חלק לפלוגי בנכסי ירש עס העצם איכא למימר הכא מיירי כגון דלית ליה בני ואע"כ דלית ליה יורשין צעלמא לא יבז דעמיה לירשין אחרים וחלק הראוי לימן או חלי נכסין קאמר א"כ הכא מיירי כגון דאמר תנו חלק לפלוגי בני בנכסי והשאר נתונים לפלוגי א"כ איכא למימר דלא הוה שמיע ליה הך צרייתא דלי הוה שמיע ליה הווי מית' לה צבית המדרש ואיכא למימר רבנן

היא דפליגי עליה דסומכוס אי נמי שמיעא ליה ולא הוה צריא ליה משום דפליג סומכוס עלה דלוקמן *וקיימא לן כסומכוס דאמר ממון המוטל בספק חולקין דסתם לן תנא כוונתה דפרק שור שנגח (ארכעה וצפרק שור שנגח) את הפרה (צ"ק דף מו:). צבור. של מים מוכנסים. ואית דמוקמי לה צבור של יין ולא נהירא: סומכוס אומר אין פחות מרביע. סומכוס לטעמיה דאמר דפרק שור שנגח את הפרה חלי מזק לפרה ורביע לולד ומוקמינן לה בגמרא [ס' חנו] אצ"ל דסומכוס דאמר ממון המוטל בספק חולקין והכא רביעית הלוג הלכך אין לו למקבל מתנה מן הצור פחות מרביע (א) ושמה יותר משום דלילוי הוה מספקא לן דהאי נותן אס נתן לו פלגא או לא כלום היה לו לטיוול (א) מחצית של פלגא דהיינו רביע הצור משום ממון המוטל בספק חולקין דהא פלגא נמי מוטלת בספק אס יתבה ליה או לא הלכך יטול חזיה של פלגא דהיינו רביע וכו"ש השתא דמספקא לן אי יתבה פלגא או רביעית הלוג או רביעית הלוג דלא יטול כר"ך כלל (רבינו) חננאל פירש דאדורא סומכוס לטעמיה וכל הנך שיעורי דלוקמן לחצית לקדירה לטעיה בקיאיין היו בשיעורין הללו כמה כר"ך כלל אחד ופלגא"י דהוא שיעורא קמחייב סומכוס ליתן משום דממון המוטל בספק חולקין: לנחיש אין פחות משמונה. לומר אס אמר תנו חלק לפלוגי צבור לחצית כדי למלאות חצית דהיינו להשקאת לטעמיה ולא להשקות שדומי (א) אין פחות משמונה. צבור משום דחלי הצור כר"ך לחצית וכי קאמר חלק דלמא פלגא דחצית קאמר דהיינו רביע הצור או משום קאמר הלכך יש לו חלי רביע דהיינו אחד משמונה. ובשיטה זו יש לפרש כולם: לקדירה. תנו חלק לפלוגי צבור לתקן מאכלו: אין פחות מ"ב. דהיינו רביע שיעור הראוי לקדירה משום דלמא פלגא קאמר וממון המוטל בספק חולקין: לנחיש. כלי קטן לשמות צו בני אדם והאי שיעורא וזמר מכוילה. והלכך גצי תנו חלק לפלוגי בנכסי יטול רביע דלמא פלגא קאמר או דלמא שוה פרוטה קאמר וממון המוטל בספק חולקין. ואית דמפרשי כל הנך שיעורי לפי אומד הדעת אין פחות מרביע דסתם נותן דעתו לרביע אין פחות משמונה דהכי הוי שיעור למלוי חצית להשקאת בצמות וכן כולם ולא נהירא לי: צו לוי שמכר. אורחא דמילמא נקט דרך צו לוי המוכר שדות לישראל דהתנות כך משום דלא מויל גציה משום האי תנאי מידי דזה נהנה זה אינו חסר דכלאו הכי הוה יתבה לוקח להאי מעשר או לו לא לאחר דהא אין לו צו אלא טובת הנאה והוא הדין לישראל המוכר שדהו לחבירו ואמר לו על מנת שהמעשר שלי הוא לימנו לכל מי שארצה דהא השתא נמי יש לו צו טובת הנאה זו: מעשר ראשון שלו. וכדמפרש לקמן דכיון דאין אדם קונה דבר שלא צא לעולם שיעור שיעור מקום מעשר הלכך מעשר ראשון שלו ואפילו אס מכרה הלוקח לאחר דוכותו של לוי אינו יכול למכור לאחר והכי מוכח לקמן: ימן לצניו אחריו. אצל אס לא פירש כן אינו מוריש דבר זה וכותו לצניו דכיון דמשום יתור לשון הוא דאמרינן לקמן דשייר מקום מעשר די לנו אי אהני יתורא למאי שפירש דהיינו לעצמו: אין לו עליו כלום. דמשמכרה לאחר פקע ליה מקום המעשר ששייר לעצמו וכשחזר ולקחה מה מכר לו ראשון לשני כל זכות שצאה לידו דכי היכי דההוא לוקח שני וזה אפילו במקום מעשר הוא הדין לזה הלוקח ראשון ההא מכחו: אמאי. מעשר ראשון שלו הא אין אדם מקנה בו (כרנן דר"מ) מעשר זה עדיין עומד ליזרע התבואה שצאה ממנו אף ליזרע השדה מחלה: כיון דאמר ליה ע"מ בו'. כלומר כיון דלא תנאי מכר רואה הוא שיתקיים התנאי דאין אדם מתנה על חסו ולדעת כן מוכר שיקנה המעשר והלכך שיעור דידו קרקע הראוי ליגדל בה המעשר וכמי שאמר לו שדה שלי אני מוכר לך לאריסות ע"מ שתטול ט' חלקים ואני אטול חלק עשירי. ויש ספרים דגרסי' צה צהדיא כיון דא"ל ע"מ שמעשר ראשון שלי בו' ואית דמפרשי דיימור לשון דע"מ קא דייק וכדאמרינן צעלמא (קדושין ה). כל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי וא"ל להעמיד שיטת שמועה זו כן וצ"כ מי שמת (לקמן דף קמח). אמרי' דאס מכר דקל ואמר לו חוץ מפירותיו דשייר מקום פירותיו ור"כ אס אמר חוץ מן המעשר שיעור מקום מעשר הלכך לאו צלשון דע"מ תליא מילתא אלא כיון דמתא והתנאי אינו מועיל אלא ע"י שיעור אמרינן דשייר מקום: אמר ר"ל וזה אומרת. צרייתא זו דאשמעינן דכל תנאי שאינו לא מעלה ולא מוריד אלא"י שיעור אמרינן שיעור שיעור מקום לעצמו פורתא מינה שמעינן דהמוכר צית לחבירו ואמר לו ע"מ שהדיוטא העליונה שלי הדיוטא העליונה שלו הוה גג שיש לו מעקה גבוה (א) דאמרינן צמתינן (נעיל פס' א) דאינו מכור עס הצית ותנאי זה אינו מועיל דכלאו הכי נמי הכי הוא של מוכר דקמתי צמתינן ולא הגג בו' ולא היה כר"ך להשתול הלכך דיוטא העליונה שלו להוצאת זיזין כנגד רשותו של לוקח כדמפרש ואיל. והוא הדין אס אמר לו חוץ מדיוטא העליונה דשייר מקום כחצר להוצאת זיזין ואצ"ל דרצו ציד דאמרינן דפרק מי שמת [לקמן קמח]: למאי

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא סג.

אין פחות מרביע. דמספקא לן אי רואה לומר חלי או כל שהוא וא"ת ומה מתנה היא דכל שהוא א"ל דנותן רביעית הלוג או יותר אצל הגמרא אינו חושב להזכיר זה פסק רבינו שמואל (א) בשמעתין דכל דאליס גבר דהלכה כסומכוס ונראה דאין הלכה כסומכוס כמו שפירשמי צחוקים הצנים (לעיל דף לה. ד"ה ומא"ל): ע"ל מנת שמעשר ראשון שצ"י בו'. הכא לא היה דכי כמו כהן המסייע צבית הגרנות (קדושין ו): דקאמר מקום המעשר שיעור שיעור מעשר שלו לגמרי אלא שמכר לו כח זה שיוכל לשער על חלקו:

ואמאי והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. הוה מצי שצ"י ר"מ היא דכי אמר ר"מ כגון פירות דקל דעצדי דלתו שהדקל צעולם והפירות גדלים מאליהן אצל הכא מי יימר דחרש חרע ליה ואפילו חרש חרע שמה לא תגדל התבואה דאמרינן דפרק האומר דקדושין (דף סג): אמר רבה לא אמר ר"א צן יעקב אלא בשעת שכתב גדלו הזרעים קמא אצל אגס שהן עדיין קטנים לא (א) (ורבא) אמר אפי' צאגס מ"מ מרוויחו מודו דהיכא דאין יתכרס כלל ולא יכא חוץ לקרקע דלא קני ורבינו יצחק פירש דלא מצי מוקי לה כר' מאיר דאפילו ר"מ מודה דכל' דבר שאינו צעולם דלא קנה דאמרינן פרק קמא דנזיקין (דף יג): והכא קמני ואס אמר לי ולנני מת נותן לצניו ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל:

שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"מ להוציא צה זיזין אס הוא צונה צנין כחצר ורואה להנחם על גצי דיוטא את הזיזין מניח אע"פ שמכר צה את הכותל: שאס ואין נראה לר"י טעם זה דשמה לצניו שהן צעולם קאמר: ע"ל מנת שדיוטא ע"יזניה שצ"י בו'. שאס רואה להוציא זיזין מוציא פי' הקונטרס להוציא זיזין לחצר וקשה לר"מ הא לא איירי הכא צמכירת החצר אלא צמכירת צית והמוכר צית לא מכר חצר (א) ומפרש ר"